

DVA PRESTOLA

koja predstavljaju carstvo blagodati i slave

James White

Postojanje prestola podrazumeva postojanje carstva. Kao što se prestolima Evrope podrazumevaju carstva Evrope, tako i kada Sveto Pismo govori o nebeskim prestolima, ukazuje na nebeska carstva. Presto blagodati predstavlja carstvo blagodati. Presto slave predstavlja carstvo slave. Iznećemo dva teksta, jedan za drugim, koji govore o dva prestola: prvi, o prestolu blagodati, i drugi, o prestolu slave.

PRESTO BLAGODATI

„Da pristupimo, dakle, slobodno k prestolu blagodati, da primimo milost i nađemo blagodat za vreme kad nam zatreba pomoć.“ Jevr. 4:16

PRESTO SLAVE

„A kad dođe Sin čovečiji u slavi svojoj i svi sveti anđeli s Njime, onda će sesti na prestolu slave svoje.“ Mat. 25:31.

Carstvo blagodati je Božji plan da spase čoveka blagodaću. Uspostavljeno je upravo tada kada su milost i blagodat ponuđeni palom čoveku. Adam, Avelj, Noje, Avram i Mojsije bili su predmet carstva blagodati baš kao što su bili apostoli i mučenici za Isusa, ili kao Hristovi sledbenici danas.

Carstvo slave je budućnost. Njegovo uspostavljanje povezano je sa drugim Hristovim dolaskom u sili i velikoj slavi, kada će da podigne pravednike iz mrtvih i preobrazi žive pravednike. Oni, sada svi besmrtni, biće večni predmet carstva slave. U Pavlovom najsvečanijem uputstvu Timotiju, on povezuje Hristov dolazak i poslednji sud sa besmrtnim carstvom. „Zaklinjem te, dakle, pred Bogom i Gospodom našim Isusom Hristom, koji će suditi živima i mrtvima, dolaskom Njegovim i carstvom Njegovim: Propovedaj reč, nastoj u dobro vreme i u nevreme, pokaraj, zapreti, umoli sa svakim snošenjem i učenjem.“ 2. Tim. 4:1,2. Ovo carstvo biće Božji aranžman da proslavi i nagradi besmrtne pravednike, koji su spašeni od svakog naroda, jezika i plemena, tokom vremena ljudske uslovne slobode.

Carstvo blagodati i carstvo slave blisko su povezani jedno sa drugim. Prvo je uspostavljeno da bi podanike pripremlilo za ono kasnije. Ona obuhvataju sve vekove od pada u greh, kada je uveden plan spasenja, pružajući se kroz večnu budućnost. Dva stanja Božjeg naroda izražena su frazom - carstvo nebesko, koja se tako često koristi u Novom zavetu. Nekad ona pokazuju njihovo trenutno stanje u ovom svetu, a ponekad njihovo stanje u budućnosti u svetu koji će doći.

DVA PRESTOLA

Pismo govori o dva različita prestola. Jedan je presto Oca, drugi je presto Sina. Hrist najpre sedi na prestolu Očevom da vlada zajedno sa Njim u carstvu blagodati sve dok se ne završi vreme milosti za ljude. Onda će On vladati na Svom Sopstvenom prestolu zauvek, u carstvu slave. U ovim nedvosmislenim rečima, Hrist se obraća crkvi: „Koji pobeđi daću mu da sedne sa mnom na prestolu mom, kao i ja što pobeđih i sedoh s Ocem svojim na prestolu Njegovom.“ Otkr. 3:21.

PRESTO OCA

Presto Oca je presto univerzuma. David, govoreći o ovom prestolu, kaže: „Gospod na nebesima postavi presto svoj, i carstvo Njegovo svim vlada.“ Ps. 103:19. Danilo, govoreći o Starešini dana, večnom Ocu, kaže „presto Mu beše kao plamen ognjeni.“ Dan. 7:9.

I knjiga Otkrivenje, govoreći o Hristovom rođenju i Njegovom vaznesenju ka Ocu, kaže: „i dete njeno bi uzeto k Bogu i prestolu Njegovom.“ Otkr. 12:5.

Hrist će vladati na prestolu Očevom u carstvu blagodati dok se ne završi vreme milosti za ljude. David, govoreći o blaženoj vladavini, kaže: „Reče Gospod Gospodu mom: Sedi meni s desne strane, dok položim neprijatelje Tvoje za podnožje nogama Tvojim. Skiptar sile daje ti Gospod sa Siona: vladaj sred neprijatelja svojih. U dan rata Tvog narod je Tvoj gotov u svetoj krasoti.“ Ps. 110:1-3. Petar kaže o Hristu „desnicom dakle Božjom podiže se.“ Dela 2:33. A Pavle, kada govori o Hristovom sveštenstvu u nebeskoj svetinji, kaže da „imamo takvog Poglavara sveštenečkog koji sedi s desne strane prestola Veličine (Veličanstva) na nebesima.“ Jevr. 8:1. On podstiče crkvu da gleda „na Načelnika vere i Svršitelja Isusa, koji mesto određene sebi radosti pretrpe krst, ne mareći za sramotu, i sede s desne strane prestola Božijeg.“ Jevr. 12:2.

PRESTO SINA

Hrist će vladati u carstvu slave zauvek. Bog govori o večnom carstvu Svog Sina kroz slugu Davida ovim rečima: „Seme će Njegovo trajati dovek, i presto Njegov kao sunce preda Mnom; On će stajati uvek kao mesec i verni svedok u oblacima.“ Ps. 89:36.37. I anđeo koji se obratio Mariji, rekao joj je ove reči: „On će biti veliki, i nazvaće se Sin Najvišega, i daće Mu Gospod Bog presto Davida oca Njegovog; I carovaće u domu Jakovljevom vavek, i carstvu Njegovom neće biti kraja.“ Luka 1:32,33. Na kraju vremena milosti, Hrist okončava carstvo blagodati (1. Kor. 15:24-28), i prima od Oca beskrajno carstvo slave.

VELIKI KIP

Drugo poglavlje knjige proroka Danila prikazuje pet carstava koja se smenjuju jedno za drugim. Prva četiri carstva su zemaljska i prolazna su. Peto je neprolazno i stajaće dovek. Prva četiri carstva predstavljena su velikim kipom od metala zlata, srebra, bronzne i gvožđa pomešanog sa glinom:

Vavilon:	Medo-Persija:	Grčka:	Rim:
677-538 pre Hrista	538-531 pre Hrista	331-161 pre Hrista	161 pre Hrista - 483 posle Hrista

Kada ona budu razbijena u komade i konačno uklonjena, onda će beskrajno carstvo ispuniti celu zemlju. Obrat ćemo pažnju na tekst iz Danila 2:31-45.

Stihovi 31-36: „Ti, care, vide, a to lik velik; velik beše lik i svetlost mu silna, i stajaše prema tebi, i strašan beše na očima. 32. Glava tom liku beše od čistog zlata, prsi i mišice od srebra, trbuh i bedra od bronzne, noge mu od gvožđa, a stopala koje od gvožđa koje od zemlje. Ti gledaše dokle se odvali kamen bez ruku, i udari lik u stopala bronzana i zemljana, i satre ih. Tada se satre i gvožđe i zemlja i bronza i srebro i zlato, i posta kao pleva na gumnu u leto, te odnese vetar, i ne nađe mu se mesto; a kamen, koji udari lik, posta gora velika i ispuni svu zemlju. To je san; a sada ćemo kazati caru šta znači.“

Zapazite ove detalje u snu pre nego krenete u tumačenje. Kamen udara kip u noge, i gvožđe, glina, bronza i zlato bivaju satrveni u prah koji vetar odnosi da im se više ne može naći mesto. Nijedan jezik ne može da izrazi potpunije uništenje. Onda, ali ne pre toga, kamen koji je udario stopala postaje velika planina i ispunjava svu zemlju.

Stihovi 37-38: „Ti si, care, car nad carevima, jer ti Bog nebeski dade carstvo, silu i krepost i slavu, i gde god žive sinovi ljudski, zveri poljske i ptice nebeske, dao ti je u ruke, i postavio te gospodarem nad svim tim. Ti si ona glava zlatna.“ Vavilon je bio prva svetska imperija. Osnovao ju je Nimrod, Nojev praunuk (videti 1. Mojs. 10:8,10). Trajalo je 1700 godina, iako se zvalo raznim imenima: nekada Vavilon, nekada Asirija, nekada Haldeja. Nastavljalo se od vremena Nimroda, pa do Valtazara, koji je bio njegov poslednji car.

39. stih (prvi deo): „A nakon tebe nastaće drugo carstvo, manje od tvog.“ Medo-persijsko carstvo nasledilo je Vavilon. Dan. 5:28: „Razdeljeno je carstvo tvoje, i dano Midijanima i Persijanima.“ Medo-Persija je bila drugo svetsko carstvo, predstavljeno prsima i rukama od srebra.

39. stih (poslednji deo): „A potom treće carstvo, bronzano, koje će vladati po svoj zemlji.“ U poglavlju 8:5,7,21 učimo da je Grčka osvojila Medo-persijsko carstvo i postala carstvo svetskih razmera. Ovo se dogodilo pod Aleksandrom. Ovde, stoga, imamo treće carstvo predstavljeno bronzom na kipu.

Stih 40: „A četvrto će carstvo biti tvrdo kao gvožđe, jer gvožđe satire i troši sve, i kao gvožđe što sve lomi, tako će satrti i polomiti.“ Četvrto carstvo je opšte prepoznato kao Rim. To je bilo svetsko carstvo koje je u deliće uništilo sve pred sobom. Samo Rim odgovara ovom opisu. Ono je imalo moć nad čitavim svetom. Luka 2:1: „U to vreme pak iziđe zapovest od cesara Avgusta da se prepíše sav svet.“ Cezar Avgust bio je rimski imperator. Ovde imamo četvrto carstvo, predstavljeno gvozdenim nogama.

Stih 41 (prvi deo): „A što si video stopala i prste koje od kala lončarskog koje od gvožđa, biće carstvo razdeljeno.“ Zapadno rimsko carstvo, između 356. i 483. godine n.e. bilo je podeljeno u deset delova ili carstava: 1. Huni u Mađarskoj, 356. god; 2. Ostrogoti u Miziji, 377. god; 3. Vizigoti u Panoniji, 378. god; 4. Franci u Francuskoj, 407. god; 5. Vandali u Africi, 407. god; 6. Svevi i Alani u Gaskonji i Španiji, 407. god; 7. Burgundi u Burgundiji, 407. god; 8. Heruli i Rugi u Italiji, 476. god; 9. Saksoni i Angli u Britaniji, 476. god; 10. Lombardi u Nemačkoj, 483. god. Tako je carstvo bilo podeljeno, što je opisano sa deset prstiju na nogama kipa.

Stihovi 41-43 (početak sa poslednjim delom 41. stiha): „ali će biti u njemu tvrde od gvožđa, jer si video gvožđe pomešano s kalom lončarskim. I što prsti na nogama behu koje od gvožđa koje od kala, carstvo će biti nešto jako, a nešto trošno. A što si video gvožđe pomešano sa kalom lončarskim, to će se oni pomešati sa semenom čovečijim, ali neće prionuti jedan za drugog kao što se gvožđe ne može smešati s kalom.“

Ovaj jezik nam opisuje stanje carstava u koja će četvrto carstvo biti razbijeno. Neka od njih biće jaka kao gvožđe a neka slaba kao glina. I kao što se gvožđe ne može trajno pomešati sa glinom, tako jaka carstva neće moći da pridodaju sebi slabija u trajno jedinstvo. Niti će međusobnim sklapanjem brakova između vladarskih porodica uspeli da sjedine ova carstva. Zatim sledi tekst koji upućuje na period uspostavljanja Božjeg neprolaznog carstva:

Stih 44: „A u vreme tih careva Bog će nebeski podignuti carstvo koje se do veka neće rasuti, i to se carstvo neće ostaviti drugom narodu; ono će satrti i ukinuti sva ta carstva, a samo će stajati do veka.“ Carevi koji se pominju u tekstu najizvesnije jesu deset careva ili deset carstava podeljenog četvrtog carstva. Izraz „u vreme tih careva“ ne odnosi se na dane carstava Vavilona, Medije i Persije, Grčke niti Rimskog carstva pre nego je podeljeno u deset carstava, ali se odnosi na Rim nakon podele, što je predstavljeno sa deset prstiju na liku. Zato carstvo Božje nije uspostavljeno prilikom Hristovog prvog dolaska. Nije ni moglo biti uspostavljeno, jer na osnovu stihova, Rimsko carstvo je trebalo da se razdeli u deset carstava, što se dogodilo između 356. i 483. godine nove ere. Uspostavljanje ovog carstva je očigledno događaj u budućnosti.

Kamen nije udario u glavu kipa, Vavilon; niti u grudi, Medo-Persiju; niti u bedra, Grčku; niti u noge, paganski Rim; već je udario u stopala kipa. Nije mogao da udari u stopala dok nisu još postojala, a ona nisu postojala još nekoliko stotina godina nakon prvog dolaska Isusa Hrista. Još uvek čekamo uništenje kipa, tj. uništenje svih svetskih vlasti, pre nego što kamen postane velika planina i ispuni svu zemlju, i pre nego beskrajno carstvo potpuno ispuni zemlju.

Kamen nema ništa zajedničko sa kipom. Dobro zabeležite ono što se ovde događa. Kamen lomi kip i on postaje kao pleva na gumnu u leto, i vetar ga odnosi tako da mu se mesta više ne nalazi. Sva zemaljska carstva su prvo slomljena i prestaju da postoje; onda, a ne pre toga, kamen ispunjava svu zemlju.

Ako bi se reklo da je carstvo blagodati bilo uspostavljeno od strane našeg Gospoda Isusa Hrista prilikom prvog dolaska, onda postavljamo pitanje: Zar Bog nije imao carstvo blagodati pre tog vremena? Ako nije, onda su Enoh, Noje, Lot, Avram, Isak, Jakov, Mojsije i proroci iščeznuli bez nade; zasigurno, nijedan čovek ne može biti spašen bez blagodati.

Tačno je da izraz „ono će satrti i ukinuti sva ta carstva“ daje ideju da carstvo Božje, za jedno izvesno vreme, postoji dok postoje zemaljska carstva. Imajući ovo u vidu, mnogi prihvataju popularno gledište duhovne Hristove vladavine, obraćenja sveta, što se obično naziva privremenom hiljadugodišnjicom. Neki drugi, koji odbacuju duhovnu vladavinu, pretpostavljaju da u ovom tekstu imaju uporište za izmešanu hiljadugodišnjicu, doslovnu vladavinu Hrista na zemlji sa besmrtnim pravednicima svih vekova, među smrtnim narodima. Međutim, mi odbacujemo oba gledišta, jer su u suprotnosti sa jasnim izjavama Pisma i ukazujemo na ono koje je biblijsko i harmonično.

Uspostavljanje večnog carstva je, po sledu događaja, prvo koje se događa pre uništenja zemaljskih vlasti.

1. Sin Božji će, na kraju svog posredovanja za grešnike, i pred svoj drugi dolazak, primiti carstvo od Oca. U sedmom poglavlju ove proročke knjige, čitamo sledeće reči: „Videh u utvarama noćnim, i gle, kao Sin čovečiji iščez sa oblacima nebeskim, i dođe do starca i stade pred Njim. I dade Mu se vlast i slava i carstvo da Mu služe svi narodi i plemena i jezici; vlast je Njegova vlast večna, koja neće proći, i carstvo se Njegovo neće rasuti.“ Dan. 7:13,14. Ovaj jezik objašnjava veliki događaj koji se dešava na nebu između Oca i Sina. „I da pošalje unapred narečenog vam Hrista Isusa.“ Dela 3:20.

Reči psalmiste ukazuju suštinu: „Išti u mene, i daću ti narode u nasledstvo, i krajeve zemaljske tebi u državu. Udarićeš ih gvozdenom palicom; razbićeš ih kao lončarski sud.“ Ps. 2:8,9. Pre nego što po drugi put dođe na ovaj svet, Sin prima od Oca „vlast, slavu i carstvo“. Narodi (neznabošci) i potpuno svi delovi zemlje su njegovo vlasništvo. Zato Bog nebeski uspostavlja carstvo darujući Svom Sinu carski autoritet pre nego Ga pošalje na zemlju da Ga pokaže pred Njegovim neprijateljima.

2. Nakon krunisanja Cara nad carevima, otvorena nebesa će najaviti Njegov dolazak u veličanstvu i slavi, predvođeni nebesku vojsku u poslednji veliki sukob sa zveri, lažnim prorokom i carevima zemaljskim. Otkr. 19:12,16: „A oči su Mu kao plamen ognjeni, i na glavi Njegovoj krune mnoge. I ima na haljini i na stegnu svom ime napisano: Car nad carevima i Gospodar nad gospodarima.“ Onda će njegova misija biti da „sudi po pravdi i vojuje“ Otkr. 19:11. Na jednoj strani biće zver i carevi zemaljski sa svojim vojskama; a na drugoj strani biće Car nad carevima, Koga slede svi sveti anđeli. Vojske nebeske zadobijaju veličanstvenu pobjedu. „I bi uhvaćena zver, i s njom lažni prorok koji učini pred njom znake kojima prevare one koji primiše žig zverin i koji se poklanjaju ikoni njenoj: živi biše bačeni oboje u jezero ognjeno, koje gori sumporom. A ostali pobijeni biše mačem Onog što sedi na konju, koji iziđe iz usta Njegovih.“ Otkr. 19:20,21.

U 19. poglavlju Otkrivenja vidimo potpuno uništenje zlih ljudi, ili razbijanje naroda u komadiće kao lončarski sud, ili lomljenje kipa od strane kamena, potpuno uništenje i uklanjanje kao pleve od strane vetra. Uništenje neprijatelja Gospodnjih, predstavljenih sa nekoliko imena: „čovek bezakonja“, „tajna bezakonja“, i „zli“ je, prema tome, opisano od strane apostola rečima „kog će Gospod Isus ubiti duhom usta Svojih, i iskoreniti svetlošću dolaska Svog.“ 2. Sol. 2:8.

3. U drugom Hristovom dolasku, mrtvi pravednici će ustati a živi pravednici biti preobraženi i tako će stanovnici večnog carstva biti učinjeni besmrtnim. Videti 1. Sol. 4:14-18; 1. Kor. 15:51,55. Ovo je prvo vaskrsenje na početku hiljadugodišnjice.

4. Besmrtni stanovnici carstva biće vazneseni sa njihovim Gospodom u večni grad, vladati sa njim i učestvovati u sudu tokom hiljadu godina kada će zemlja biti pusta. Videli smo iz novozavetnog svedočanstva da će svi zli ljudi biti uništeni prilikom drugog adventa. Videti 2. Sol. 1:7-9; 2:7,8; Mat. 13:26-30,37-43; 3:12; Luka 17:26-30. Starozavetni proroci jasno opisuju opustošenu zemlju tokom hiljadu godina. Videti Is. 6:8-11; 13:9; 24:1-3; 34:1-15; 28:21,22; Jer. 4:20,27; 25:32-38; Sof. 1:2,3; 3:6-8.

5. Na kraju hiljadugodišnjice, zli će biti podignuti iz mrtvih. „A ostali mrtvaci ne oživeše, dokle se ne svrši hiljada godina.“ Otkr. 20:5. Onda će oni biti uništeni. „I siđe oganj od Boga s neba, i pojede ih.“ Otkr. 20:9. Sotona, pali anđeli i svi zli ljudi, tada će poginuti od vatre Jehovinog gneva. Otkr. 20:10; Mat. 25:41; 2. Petr. 2:4; Juda 6. U sveopštoj vatri, stara zemlja i atmosfersko nebo će

proći pred licem Onoga koji sedi na velikom belom prestolu. Otkr. 20:11. „Ali će doći dan Gospodnji kao lupež noću, u koji će nebesa s hukom proći, a stihije će se od vatre raspasti a zemlja i dela što su na njoj izgoreće.“ 2. Pet. 3:10.

6. Od stare zemlje, otopljene i očišćene od greha i grešnika, rukama velikog Obnovitelja, biće izlivena nova zemlja, slobodna od svih znakova prokletstva. „I videh nebo novo i zemlju novu; jer prvo nebo i prva zemlja prodoše, i mora više nema.“ Otkr. 21:1.

Na kraju hiljadu godina Otkrivenja 20, nakon konačnog uništenja svih Božjih neprijatelja, sveci preuzimaju carstvo za svu večnost. Tada će carstvo sa svim svojim elementima - carem, stanovnicima, teritorijom i svetim gradom kao sedištem - biti kompletno. Tada će kamen postati velika planina i tako ispuniti svu zemlju.

Videli smo da se uspostavljanje večnog carstva ostvaruje kroz sled događaja. Carstvo u svojoj prvoj fazi, kada se postavi na nebu od Boga nebeskog, predstavljeno je kamenom odvaljenim od planine. Potpuno uspostavljanje na zemlji predstavljeno je planinom koja ispunjava svu zemlju. Carstvo, u fazi kamena, postoji izvesno vreme uporedo sa carstvima na zemlji. Stoga se i kaže „ono će satrti i ukinuti sva ta carstva.“ Dan. 2:44. Sve je završeno, zemlja je vraćena u svoju prvobitnu edemsku slavu a carstvo i vlast i veličanstvo carstvo pod svim nebom, biće večno nasleđe iskupljenih.

Nasuprot ovom skladnom nizu događaja u uspostavljanju carstva, postoji gledište da se carstvo uspostavlja na zemlji kada Hristos dođe i da će tada početi hiljadugodišnjica vladavine Hrista i Njegovog naroda na zemlji. Ovo stanovište neminovno podrazumeva sotonino oslobađanje na novoj zemlji protiv svetih koji sa Hristom u središtu, uživaju slavu tokom hiljadu godina! Tada je sotonina ogromna vojska, „kijih je broj kao pesak morski“, podignuta iz mrtvih sa nove zemlje! I sa sotonom, kao svojim vođom izaći će na širinu zemlje da opkole grad svetih. Da bi krunisali apsurdnost ovog gledišta, vatra se spušta sa neba i proždire ogromno mnoštvo zlih svih vekova na novoj zemlji! Po našem mišljenju, nekonzistentnost ovog gledišta odvela je mnoge da prihvate pomešani milenijum i da nastave bez kraja da gaje fantazije o budućnosti.

Ako bi se prigovorilo našem stavu da grad iskupljenih silazi na staru zemlju pre nego što bude obnovljena vatrom, mi odgovaramo: „Može biti u Božjem planu da svi grešnici mogu videti šta su izgubili, da iskupljeni mogu biti svedoci koliko je tragična smrt iz koje su spašeni i da okupljena bića univerzuma koja nisu sagrešila, mogu takođe biti impresionirana svetošću i dostojanstvom božanskog zakona da je plata za greh smrt.

Ogromno uništenje! Sotona i svi anđeli koji su se udružili u pobunu sa njim i svi ljudi koji su umrli u svojim gresima, od prvog ubice Kaina, do poslednjeg grešnika koji će odbiti spasenje, nestaju u ognjenom jezeru koje se izliva na njih dok su okupljeni oko grada kojeg žele da osvoje. Ovaj svet sa svojim duplim znacima prokletstva sada je mesto koje je spremno za konačno uništenje.

„I noge će Njegove stati u taj dan na Gori maslinskoj koja je prema Jerusalimu s istoka, i Gora će se maslinska raspasti po sredi na istok i na zapad da će biti prodol vrlo velika, i polovina će gore ustupiti na sever a polovina na jug.“ Zah. 14:4. Na kraju milenijuma, Gospod će stati na goru sa koje se vazneo, Svojim glasom pozvaće mrtve zle, a gora će se slegnuti stvorivši ravnica dovoljno prostranu da primi Novi Jerusalim. Sotona i njegove ogromne vojske biće okupljeni oko grada da ga zauzmu. Ali u samom trenutku napada, vatra sa neba će pasti na njih u tom obimu da će pokriti ogromnu površinu stare zemljine površine, što je predstavljeno jezerom koje gori ognjem i sumporom. Onda „stihije će se od vatre raspasti a zemlja i dela što su na njoj izgoreće.“

Da li će deo zemlje na kome će počivati grad, koji je pripremljen božanskom silom za primanje ljubljenog grada, ostati netaknut od vatre tog dana; ili će otopljena zemlja i nebesa, koji beže od lica Onoga koji sedi na velikom belom prestolu (Otkr. 20:11) biti uklonjeni iz grada tokom ovog obnavljanja vatrom, ne mora biti važno za predmet ove diskusije. Jedno ili drugo biće učinjeno silom Onoga koji čini silnije stvari u velikom delu obnove.

REČ „CARSTVO“

Ova reč se često pojavljuje u Novom zavetu i ponekad se odnosi na sredstva i delo blagodati u sadašnjem stanju; a u drugim stihovima je evidentno da ukazuje na buduće besmrtno stanje. Termini koji se koriste u tekstu gde se reč pojavljuje i kontekst, pokazaće njenu pravu primenu.

Novozavetni pisci u različitom periodu govore o besmrtnom carstvu kao o budućnosti. Ono nije bilo uspostavljeno kada je naš Gospod rekao učenicima da se mole „Neka dođe carstvo Tvoje.“ Mat. 6:10. Proroci, Hrist i apostoli, svi upućuju crkvu na dolazak i carstvo Hrista kao ispunjenje njene vere i nade, kraj porođajnih muka i žalosti i puninu njene radosti. Stoga, u uzor molitvi za hrišćansku crkvu svih vekova, stoji molba „da dođe carstvo Tvoje.“

Majka Zavedejeve dece je razumela da je carstvo budućnost kada je tražila od našeg Gospoda da dozvoli da njena dva sina mogu sedeti „jedan sa desne, drugi sa leve strane,“ u carstvu. Mat. 20:20,21.

Ponovo vidimo da je carstvo još uvek bilo u budućnosti kada je naš Gospod jeo poslednju pashu sa dvanaestoricom. Rekao im je „Jer vam kažem da neću piti od roda vinogradskog dok ne dođe carstvo Božije.“ Luka 22:18.

Ali zar nije Hrist uspostavio carstvo pre Svog vaznesenja na nebo? Pre samog vaznesenja, učenici su upitali „Gospode! Hoćeš li sada načiniti carstvo Izrailjevo?“ Nije tada bilo uspostavljeno. I Isus i Pavle povezuju carstvo sa drugim adventom. Isus se obraća onima koji čekaju njegov dolazak i carstvo rečima: „Neka budu vaša bedra zapregnuta i sveće zapaljene; I vi kao ljudi koji čekaju gospodara svog kad se vrati sa svadbe da mu odmah otvore kako dođe i kucne.“ Luka 12:35,36. U vezi sa ovim On teši svoj narod rečima: „Ne boj se malo stado! Jer bi volja vašeg Oca da vam da carstvo.“ Stih 32. I Pavle svečano zaklinje Timotija „pred Bogom i Gospodom našim Isusom Hristom, koji će suditi živima i mrtvima, dolaskom Njegovim i carstvom Njegovim.“ 2. Tim. 4,1.

Na svom misionarskom putovanju, 46. godine, Pavle je propovedao u Listri, Ikoniji i Antiohiji, „Utvrdjući duše učenika i savetujući ih da ostanu u veri, i da nam kroz mnoge nevolje valja ući u carstvo Božje.“ Dela 14:21,22. Ove reči su izgovorene više od 12 godina nakon Pedesetnice onima koji su već bili hrišćani i uživali blagoslove carstva blagodati. Kako neki kažu da je carstvo bilo uspostavljeno na dan Pedesetnice?

Jakov upućuje svoju poslanicu rasejanoj braći, 60. godine nakon Hrista, što je ne manje od 25 godina nakon Pedesetnice. Svi su oni tada bili u carstvu blagodati, a ipak on im prikazuje carstvo slave kao ispunjenje obećanja. On kaže: „Čujte, ljubazna braćo moja, ne izabra li Bog siromahe ovog sveta da budu bogati verom, i naslednici carstva koje obreče onima koji njega ljube?“ Jakov 2:5.

I apostol Petar piše svoju drugu poslanicu upućenu došljacima rasejanim po Pontu, Galatiji, Kapadokiji, Aziji i Bitiniji, ne manje od 30 godina nakon potpunog uspostavljanja hrišćanske crkve. On podstiče one koji „su primili s nama jednu časnu veru“, da dodaju svojoj veri čestitost, razum, uzdržanost, strpljenje, dobrotu, bratsku ljubaznost i ljubav da bi im se obilno dopustio ulazak u carstvo našeg Gospoda i Spasa Isusa Hrista. 2. Petr. 1:5-11.

A Pavle izjavljuje da „telo i krv ne mogu naslediti carstva Božjega.“ 1. Kor. 15:50. Ovde izranja pitanje da postoji carstvo u koje sveti neće ući sve dok se ne obuku u besmrtnost, ili sve dok ne uzmu besmrtno stanje, što je po apostolu, u 52. stihu „u poslednjoj trubi.“

CARSTVO U MINIJATURNOM PRIKAZU

Minijaturni prikaz carstva Božjeg prilikom preobraženja ima nameru da pokaže prirodu carstva i kada će biti uspostavljeno. „Jer će doći Sin čovečiji u slavi Oca svog s anđelima svojim, i tada će se vratiti svakome po delima njegovim. Zaista vam kažem: imaju neki među ovima što stoje ovde koji neće okusiti smrt dok ne vide Sina čovečijeg gde ide u carstvu Svom.“ Mat. 16:27,28. Ili, kao što piše u Luki: „dok ne vide carstvo Božje.“ Luka 9,27.

Ovo obećanje ubrzo je ispunjeno na gori. „I posle šest dana uze Isus Petra i Jakova i Jovana brata njegovog, i izvede ih na goru visoku same. I preobrazi se pred njima, i zasja se lice Njegovo kao sunce a haljine Njegove postadoše bele kao svetlost. I gle, ukazaše im se Mojsije i Ilija, koji s Njim govorahu. A Petar odgovarajući reče Isusu: Gospode! Dobro nam je ovde biti; ako hoćeš da

načinimo ovde tri senice: Tebi jednu, a Mojsiju jednu, a jednu Iliji. Dok on još govoraše, gle, oblak sjajan zakloni ih; i gle, glas iz oblaka govoreći: Ovo je Sin moj ljubazni, koji je po mojoj volji; Njega poslušajte.“ Mat. 17:1-5. Zapazite sledeće činjenice:

1. Isus Hrist se pojavio u Svojoj ličnoj slavi.

Njegova pojava je zasijala kao sunce i Njegova haljina je bila bela kao svetlost.

2. Slava Očeva bila je tamo. To je bio „oblak sjajan“ božanske slave, iz kojeg se čuo Očev glas.

3. Pojavili su se Mojsije i Ilija; prvi je predstavnik onih svetih koji će ustati u Hristovom dolasku i biti obučeni u slavu; drugi, Ilija, predstavnik je onih koji će biti živi preobraženi kada se Hrist pojavi.

4. Apostoli su shvatili šta to predstavlja. Petar je bio jedan od očevidaca. Njegovo svedočanstvo pokazuje da je namera preobraženja na gori bila da prikaže Hristov drugi, lični, slavni dolazak i buduće carstvo slave i da će ovo carstvo biti uspostavljeno prilikom drugog adventa i vaskrsenja i preobraženja pravednih u besmrtni život. On kaže: „Jer vam ne pokazasmo silu i dolazak Gospoda našeg Isusa Hrista po pripovetkama mudro izmišljenim, nego smo sami videli slavu Njegovu. Jer on primi od Boga Oca čast i slavu kad dođe k Njemu takav glas: Ovo je Sin moj ljubazni, koji je po mojoj volji. I ovaj glas mi čusmo gde siđe s neba kad bejasm o s Njim na svetoj gori.“ 2. Petr. 1:16-18.

CARSTVO BLAGODATI

Kao što smo ranije izjavili, carstvo blagodat i carstvo slave, blisko su povezani. Cilj prvog je da pripremi podanike za ono koje sledi. Iako su drugačija i u mnogim aspektima različita, ipak je njihov odnos takav da se nekad pominju u Novom zavetu u veoma bliskoj povezanosti. To je slučaj sa parabolom o

ŽITU I KUKOLJU

„Drug u priču kaza im govoreći: Carstvo je nebesko kao čovek koji poseja dobro seme u polju svom, a kad ljudi pospaše, dođe njegov neprijatelj i poseja kukolj po pšenici, pa otide. A kad niče usev i rod donese, onda se pokaza kukolj. Tada dođoše sluge domaćinove i rekoše mu: Gospodaru! Nisi li ti dobro seme se jao na svojoj njivi? Otkuda dakle kukolj? A on reče im: Neprijatelj čovek to učini. A sluge rekoše mu: Hoćeš li dakle da idemo da ga počupamo? A on reče: Ne; da ne bi čupajući kukolj počupali zajedno s njime pšenicu. Ostavite neka raste oboje zajedno do žetve; i u vreme žetve reći ću žeteocima: Saberite najpre kukolj, i svežite ga u snoplje da ga sažežem; a pšenicu svežite u žitnicu moju.“ Mat. 13:24-30.

Ova parabola odnosi se na trenutno nesavršeno stanje, kada je grešnicima potrebno i mogu uživati u sredstvima blagodat. Ne može se primeniti na buduće stanje slave. Postoje, međutim, dve reference na buduće carstvo u Hristovom objašnjenju ove parabole koje su označene rečima u zagrada ma.

„A On odgovarajući reče im: Koji se je dobro seme ono je Sin čovečiji; A njiva je svet; a dobro seme sinovi su carstva, a kukolj sinovi su zla; A neprijatelj koji ga je posejao jeste đavo; a žetva je posledak ovog veka; a žeteoci su anđeli. Kao što se dakle kukolj sabira, i ognjem sažiže, tako će biti na kraju ovog veka. Poslaće Sin čovečiji anđele svoje, i sabraće iz (teritorije budućeg) carstva Njegovog sve sablazni i koji čine bezakonje. I baciće ih u peć ognjenu: onde će biti plač i škrgut zuba. Tada će se pravednici zasjati kao sunce u (večnom) carstvu Oca svog. Ko ima uši da čuje neka čuje.“ Stihovi 37-43.

Setva pomenuta u ovoj paraboli ne počinje prilikom prvog dolaska Sina Božjeg. Deca carstva i deca zla postoje mnogo pre nego je Isus umro za grešnike. Avelj i Kain predstavljaju dve grupe. Tokom čitavog perioda od vremena ovih Adamovih sinova do poslednjeg dana blagodat, ova parabola ima jasnu i nezaobilaznu primenu.

ZRNO GORUŠIČINO

„Drugu priču kaza im govoreći: Carstvo je nebesko kao zrno gorušičino koje uzme čovek i poseje na njivi svojoj, koje je istina najmanje od sviju semena, ali kad uzraste, veće je od svega povrća, i bude drvo da ptice nebeske dolaze, i sedaju na njegovim granama.“ Mat. 13:31,32. Ova parabola nedvosmisleno ilustruje carstvo blagodati, obuhvatajući najpre naše prve roditelje odmah nakon pada i na kraju, u svom konačnom ishodu, obuhvata sve otkupljene svih vekova i iz svih zemalja.

PARABOLA O KVASCU

Ova parabola prikazuje delovanje blagodati na čitavo biće. „Drugu priču kaza im: Carstvo je nebesko kao kvasac koji uzme žena i metne u tri kopađe brašna dok sve ne uskisne.“ Ova parabola uči o posvećenju duha, duše i tela Bogu. Apostol Pavle izražava ovu misao kada kaže: „I ceo vaš duh i duša i telo da se sačuva bez krivice za dolazak Gospoda našeg Isusa Hrista.“ 1. Sol. 5:23.

SKRIVENO BLAGO

„Još je carstvo nebesko kao blago sakriveno u polju, koje našavši čovek sakri i od radosti zato otide i sve što ima prodade i kupi polje ono.“ Mat. 13:44. Ova parabola prikazuje radosno stanje uma onih koji iskuse blagoslove carstva blagodati.

SKUPOCENI BISER

„Još je carstvo nebesko kao čovek trgovac koji traži dobar biser, pa kad nađe jedno mnogoceno zrno bisera, otide i prodade sve što imaše i kupi ga.“ Mat. 13:45,46. Kupovina skupocenog bisera predstavlja neizmernu cenu spasenja kroz Isusa Hrista i žrtvu koju je morao da učini da bi to zadobio.

MREŽA JEVANĐELJA

„Još je carstvo nebesko kao mreža koja se baci u more i zagrabi od svake ruke ribe; Koja kad se napuni, izvukoše je na kraj, i sedavši, izbraše dobre u sudove, a zle baciše napolje. Tako će biti na početku veka: izići će anđeli i odlučiće zle od pravednih. I baciće ih u peć ognjenu: onde će biti plač i škrgut zuba.“ Mat. 13:47-50. Ova parabola prikazuje da iako i dobri i zli ljudi mogu biti okupljeni jevanđeljem i ostati u vidljivom jedinstvu za neko vreme, kao što je bio slučaj sa Judom i jedanaesticom apostola, doći će konačno razdvajanje koje će otkriti pravi karakter svih.

DESET DEVOJAKA

U Mateju 25, carstvo nebesko je kao venčanje na Istoku. Ova parabola ilustruje delovanje crkve neposredno pre, ne posle, drugog adventa. „Tada će biti carstvo nebesko kao deset devojaka koje uzeše žiške svoje i iziđoše na susret ženiku.“ Mat. 25:1. U vezi sa ovim, naš Gospod ukazuje na posebno vreme, kada će delovanje božanske blagodati na umove i srca vernih dati iskustvo koje je slično venčanju na Istoku.

BLAGOSLOVI CARSTVA

Apostol Pavle govori o blagoslovima carstva blagodati ovako: „Jer carstvo Božije nije jelo i piće, nego pravda i mir i radost u Duhu Svetome.“ Rim. 14:17. Veza pokazuje da Pavle koristi reč carstvo u kontekstu sadašnje dispencije a ne kao na budući period nagrade. Borba uma da slomi sile mraka i da verom primi blagoslove carstva blagodati je opisana od strane našeg Gospoda: „A od vremena Jovana Krstitelja do sad carstvo nebesko na silu se uzima, i siledžije dobijaju ga.“ Mat. 11:12. Takođe videti Luka 16:16.

PRIBLIŽI SE CARSTVO

Jovan krstitelj je došao propovedajući u Judejskoj pustinji, govoreći: „Pokajte se, jer se približi carstvo nebesko.“ Mat. 3:1,2. „A pošto predadoše Jovana, dođe Isus u Galileju propovedajući jevanđelje o carstvu Božjem. I govoreći: Izađe vreme i približi se carstvo Božje; pokajte se i verujte jevanđelje.“ Marko 1:14,15. Kada je poslao dvanaestoricu izgubljenim ovcama doma Izrailjeva, rekao im je: „A hodeći propovedajte i kazujte da se približilo carstvo nebesko.“ Mat. 10:5-7.

Došli smo do veoma interesantne tačke u diskusiji po ovom pitanju. Srešćemo mnoge sa popularnim gledištem da je carstvo uspostavljeno prilikom prvog adventa. Oni će koristiti frazu: „Približi se carstvo nebesko“ koju su izgovarali Jovan, Isus i dvanaestorica. Ali, kao što je pokazano, ni u kom smislu carstvo nije bilo uspostavljeno prilikom prvog Hristovog adventa. Reči „carstvo nebesko“ i „carstvo Božje“ imaju dva značenja: prvo je plan da se spasu ljudi blagodaću; i drugo, buduće stanje i nagrada spašenih. Plan spasenja, ili carstvo blagodati, bilo je uspostavljeno odmah nakon pada; a nagrada spašenih ili carstvo slave, je budućnost.

Grčka reč prevedena sa „približi“, koju koriste Isus, Jovan i dvanaestorica je *enggizo*, i po Greenfieldovom rečniku znači „prići, približiti se, predstojati - Mat. 3:2; 4:17; Luka 10:9,11; Marko 1:15“. Besmrtno carstvo se nije bilo približilo, prema ovoj definiciji ili očiglednom značenju ove fraze, u danima Jovana i Isusa. U stvari, Pavle upozorava crkvu u Solunu protiv ideje da je dan Hristov - dan uništenja zemaljskih carstava i uspostavljanja besmrtnog carstva - već došao. „Da se ne date lasno pokrenuti od uma“, kaže im apostol, „niti da se plašite, ni duhom ni rečju, ni poslanicom, kao da je od nas poslana, da je već nastao dan Hristov.“ 2. Sol. 2:2.

Grčka reč prevedena sa „približi“ u ovom tekstu je *enistemi*, prema Greenfieldu i znači „smestiti u ili na; stati blizu, predstojati - 2. Sol. 2:2“. U razmatranju predmeta carstva, ne postoji neka značajna razlika između ove dve grčke reči. Ali, da li je Pavle kontradiktoran Jovanu, Isusu ili dvanaestorici? Svakako da nije.

Na šta su onda, Jovan i Isus mislili kada su objavljivali carstvo nebesko koje se približilo? Ne da carstvo blagodati uskoro treba da se uspostavi. Ne; to je bilo uspostavljeno pre više od četiri hiljade godine pre ovog proglašenja. Da li su oni insistirali na momentalnom pokajanju na zemlji zato što je carstvo nebesko blizu kao sledeće univerzalno carstvo? Sa ovim gledištem, njihova žarka objava bi izgleda izgubila svoju silu. Ali njihova objava bila je u direktnoj vezi sa predivnim prikazom božanske sile i blagodati kroz delo potvrđivanja zaveta - Dan. 9:27; prvo, od strane Hrista tri i po godine, i onda od strane apostola isto toliko - Jevr. 2:3.

Jovan je unapred gledao na Isusovu službu koju je Bog potvrđivao „silama, čudesima i znacima preko Njega“, Dela 2:22. i objavom da se približilo carstvo nebesko. I Isus je gledao unapred na Svoju sopstvenu službu kao i na službu apostola - „A oni izadoše i propovedaše svuda, i Gospod ih potpomaga, i reč potvrđiva znacima koji su se potom pokazivali“, Marko 16:20 i objavljivali su da se približilo carstvo nebesko. Ovo gledište na predmet podrazumeva nalog koji je Gospod dao sedamdesetorici: „Idite; eto ja vas šaljem kao jaganjce među vukove. I u koji god grad dođete i prime vas, jedite šta se donese pred vas. I isceljujte bolesnike koji su u njemu, i govorite im: Približi se k vama carstvo Božje.“ Luka 10:3,8,9. Carstvo Božje u ovoj vezi može značiti ništa više i ništa manje nego manifestacija božanske sile i blagodati.

Sa ovim se slažu i reči koje je Hrist uputio razumnom književniku: „A Isus videvši kako pametno odgovori reče mu: Nisi daleko od carstva Božjeg.“ Marko 12:34. Ovaj književnik bio je čvrst u osnovnim principima Božje uprave. Jedino mu je trebalo da upozna Hrista i silu Njegovog spasenja kako bi uživao sva preimućstva i blagoslove carstva blagodati.

PRVI ADVENT

Fariseji su pretpostavljali da će carstvo Izrailjevo biti uspostavljeno sa spoljašnjim izgledom. „A kad Ga upitaše fariseji: Kad će doći carstvo Božje? Odgovarajući reče im: Carstvo Božje neće doći da se vidi; Niti će se kazati: Evo ga ovde ili onde; jer gle, carstvo je Božje unutra u vama.“ Luka 17:20,21. Ali da li je carstvo bilo u nevernim farisejima? Komentar na margini prevoda koji kaže - „među vama“ - pomaže da razumemo. Šta je to bilo među njima? Isus je bio upravo očistio desetoricu gubavaca koji su se pokazali pred sveštenicima a jedan od njih se vratio da da slavu Bogu.

Među njima se pojavila predivna manifestacija božanske sile i blagodati u Hristovim čudima; stoga Isus kaže farisejima: „Carstvo Božje je među vama.“ Delo božanske blagodati prikazalo se među njima.

Prevara je bila sotonino delo još od kako je uspešno zaveo Evu. Vodio je Jevreje tako da očekuju Mesijinu pojavu kao monarha koji vlada, umesto krotkog i poniznog učitelja koji će se na kraju žrtvovati za grešnike.

DRUGI ADVENT

U vreme drugog adventa i uspostavljanja večnog carstva, ljudi će bez sumnje biti pod velikom prevaram po pitanju prirode dolaska i carstva Hristovog, kao što su Jevreji očekivali za njegovu misiju u prvom adventu. Odbacili su Isusa zato što nije odgovarao njihovim očekivanjima. Sotona ih je vodio da gledaju na dolazak Mesije u spoljašnjoj manifestaciji i veličini, kada je trebalo da dođe u poniznosti. I sada kada treba da se pojavi po drugi put na oblacima nebeskim sa silom i velikom slavom, da podigne pravedne mrtve i vlada u svom opipljivom carstvu zauvek, sotona ima iluziju pripremljenu za ljude, da je Hristov dolazak duhovne prirode, prilikom smrti, obraćenja ili izlivanja Duha Božjeg. Isus je najavio da će u naše vreme biti prevara i rekao: „A učenicima reče: Doći će vreme kad ćete zaželeti da vidite jedan dan Sina čovečijeg, i nećete videti. I reći će vam: Evo ovde je, ili: Eno onde; ali ne izlazite, niti tražite. Jer kao što munja sine s neba, i zasvetli se preko svega što je pod nebom, tako će biti i Sin čovečiji u svoj dan.“ Luka 17:22-24.

U bliskoj vezi sa uspostavljanjem budućeg besmrtnog carstva, biće drugi Hristov dolazak sa silom i velikom slavom. Ovaj proročki događaj nema svoje ispunjenje u mnoštvu načina koji su među sobom različiti, kao u popularnoj primeni na razorenje Jerusalima od strane rimske vojske, obraćenja i smrti. Ove mistične primene su izražene rečima našeg Gospoda: „Evo ovde... eno onde“, dok je veliki događaj drugog dolaska prikazan munjom koja obasjava čitavo nebo.

Hrist, Car nad carevima i Gospodar nad gospodarima, u Svojoj slavi i slavi Oca, praćen svim svetim anđelima, spustiće se. Zemlja će se tresti a nebo bljesnuti slavom. Glas Sina Božjeg pozvaće pravedne da ustanu iz svojih grobova, a živi pravedni biće preobraženi. Oni će biti sakupljeni iz svih delova zemlje da susretnu Gospoda koji dolazi. „I poslaće anđele svoje s velikim glasom trubnim; i sabraće izbrane Njegove od četiri vetra, od kraja do kraja nebesa.“ Mat. 24:31. Sveti iz svih vekova i svih zemalja i naroda biće u tom velikom mnoštvu. „I to vam kažem da će mnogi od istoka i zapada doći i sešće za trpezu s Avraamom i Isakom i Jakovom u carstvu nebeskom.“ Mat. 8:11. Oni će biti besmrtni stanovnici večnog carstva. Ali ako je ovo carstvo već uspostavljeno u bilo kojoj crkvi ili u svim hrišćanskim crkvama našeg vremena, gde su onda ovi patrijarsi? Dobro potražite među sledbenicima Lutera, Kalvina, Veslija ili Aleksa, Kempbela i sigurno nećete naći Avrama, Isaka i Jakova. Ali kada pravedni mrtvi ustanu i budu vođeni kući na svoj večni počinak, proroci i sveti svih vekova srešće se u ogromnom mnoštvu iskupljenih i zajedno sestiti u carstvu Božjem, sa Avramom, Isakom i Jakovom u sredini.

Za jedno carstvo je neophodno da postoji car, stanovnici, teritorija i vlada. Sveta pisma govore o ovim komponentama večnog carstva na jednostavan način. Hrist će biti Car, besmrtni će činiti stanovnike, sveti grad - Otkr. 21:10-24, biće centralno mesto, sedište vladavine.

Kada je Pilat upitao Isusa: „Da li si car?“, odgovorio mu je: „Ja sam za to rođen.“ Jovan 18:37. Važnost ovog odgovora Sina Božjeg se još jasnije vidi u svetlu proročkih reči: „Jer nam se rodi Dete, Sin nam se daje, kome je vlast na ramenu, i ime će Mu biti: Divni, Savetnik, Bog silni, Otac večni, Princ mira. Bez kraja će rasti vlast i mir na prestolu Davidovom i u carstvu njegovom da se uredi i utvrdi sudom i pravdom od sada doveka. To će učiniti revnost Gospoda nad vojskama.“ Is. 9:6,7.

Prorok ukratko govori o Hristovom rođenju, Njegovom predivnom učenju, sili Njegovih čudesa i budućoj vladavini kao „Princa mira“ koja će biti „doveka“. Jevreji su primenili celokupno proročanstvo na svoje ograničene zamisli o dolasku Mesije. Većina hrišćana našeg vremena to nastavlja samo malo iza dela blagodati u sadašnje vreme. Ali težište proročanstva je na budućem carstvu. Ono očigledno dodiruje jedan deo vremena u rođenju i životu Hrista i i proteže se preko uspostavljanja besmrtnog carstva, sve do večne Hristove vladavine.

Radosna objava od strane anđela uznemirenoj Mariji je skoro ponavljanje reči proročanstva, u proglašenju Hrista kao Cara u beskrajnoj vladavini buduće slave. Nakon izjave da Njegovo ime treba da bude Isus, on dodaje: „On će biti veliki, i nazvaće se Sin Najvišega, i daće Mu Gospod Bog presto Davida oca Njegovog; I carovaće u domu Jakovljevom vavek, i carstvu Njegovom neće biti kraja.“ Luka 1:32,33. Hrist sada vlada u carstvo božanske blagodati u korist grešnih ljudi. Ali na kraju vremena milosti On će napustiti posredničko carstvo do Oca, kada će se vladavina blagodati i milosti za pali svet okončati. „Onda kraj, kad preda carstvo Bogu i Ocu, i kad ukine svako poglavarstvo i svaku vlast i silu. Jer Njemu valja carovati dokle ne položi sve neprijatelje svoje pod noge svoje.“ 1. Kor. 15:24,25. On će tada primiti od Oca večno carstvo slave. Danilo kaže: „Videh u utvarama noćnim, i gle, kao Sin čovečiji ištaše sa oblacima nebeskim, i dođe do starca i stade pred Njim. I dade Mu se vlast i slava i carstvo da Mu služe svi narodi i plemena i jezici; vlast je Njegova vlast večna, koja neće proći, i carstvo se Njegovo neće rasuti.“ Dan. 7:13,14. Takođe, prorok govori o besmrtnim i večnim stanovnicima ovog carstva ovim rečima: „Ali će sveci Višnjeg preuzeti carstvo, i držaće carstvo na vek i doveka.“ Dan. 7:18.

Ali to neće biti sve dok zli ne budu uništeni tako da besmrtno carstvo slave ispuni svu zemlju, koja će biti večno nasleđe svetih. Tada će se ispuniti Davidove reči: „Još malo, pa neće biti bezbožnika; pogledaćeš na mesto njegovo, a njega nema. A smerni će naslediti zemlju, i naslađivaće se množinom mira.“ Ps. 37:10,11. To je ta ista slava i nagrada o kojoj Hrist govori u Svojjoj propovedi na gori, kada kaže: „Blago krotkima; jer će naslediti zemlju.“ Mat. 5:5. Proroka Danila je anđeo uverio da „carstvo i vlast i veličanstvo carsko pod svim nebom daće se narodu svetaca Višnjeg; Njegovo će carstvo biti večno carstvo, i sve će vlasti Njemu služiti i slušati Ga.“ Dan. 7:27. A veliki Bog, u odgovoru na iskrenu molitvu Mojsija, koji je vodio decu Izrailjevu prema Hananu, tipu carstva slave, kaže: „Ali tako ja živ bio, i tako sva zemlja bila puna slave Gospodnje.“ 4. Mojs. 14:21. Isaija govori o obećanju buduće nagrade i slave ovim rečima: „Neće uditi ni potirati na svojoj svetogorini, jer će zemlja biti puna poznanja Gospodnjeg kao more vode što je puno.“ Još jedan prorok ponavlja obećanje još živopisnijim rečima: „Jer će se zemlja napuniti poznanja slave Gospodnje kao što je more puno vode.“

PODOBNOST ZA BUDUĆE CARSTVO

Ali da bismo ušli u buduće carstvo slave moramo prvo biti u carstvu blagodati, deleći sve njegove blagoslove i prednosti. Verni Jovan zabeležio je svedočanstvo koje se direktno tiče ovog predmeta. Video je unapred novo nebo i novu zemlju, i sveti grad, u veličanstvenoj obnovi gde neće biti patnje, bolesti, žalosti ni smrti, kao večnom carstvu otkupljenih. A ipak, kaže za sebe da se trenutno nalazi u stanju nevolje, budući da je u carstvu Isusa Hrista. „Ja Jovan, koji sam i brat vaš i drug u nevolji, i u carstvu i trpljenju Isusa Hrista, bejah na ostrvu koje se zove Patam, za reč Božiju i za svedočanstvo Isusa Hrista.“ Otkr. 1:9. Voljeni Jovan bio je u carstvu blagodati. A Pavle, opisujući pravo hrišćansko iskustvo u svojoj poslanici Kološanima, govori o oslobođenju od sile tame, iskupljenju kroz Hristovu krv i prenošenju u Njegovo carstvo, što jedino može da se primeni na tekuće stanje. On ukazuje na oslobođenje od okova duhovne tame u svetlost i slobodu sinova Božjih i postignuće koje vernici mogu postići u punini duhovnog razumevanja i snage, kako bi bili moralno podobni da budu učesnici večnog nasledstva, u rečima koje treba da podstaknu dušu i zapali svako hrišćansko srce. „Toga radi i mi od onog dana kako čusmo ne prestajemo za vas moliti se Bogu i iskati da se ispunite poznanjem volje Njegove u svakoj premudrosti i razumu duhovnom, Da živite pristojno Bogu na svako ugađanje i u svakom dobrom delu da budete plodni, i da rastete u poznanju Božijem, Jačajući svakom snagom po sili slave Njegove, i u svakom trpljenju i dugom podnošenju s radošću; Zahvaljujući Bogu i Ocu, koji nas prizva u deo nasledstva svetih u videlu; Koji nas izbavi od vlasti tamne, i premesti nas u carstvo Sina ljubavi svoje, U kome imamo izbavljenje krvlju Njegovom i oproštenje greha.“ Kol. 1:9-14.

Reči: izbavi, premesti, izbavljenje obično izražavaju prelazak u besmrtno stanje; ali u prethodnom citatu oni izražavaju silu i delo blagodati u vezi sa oproštenjem greha. Moralna podobnost za budući život mora se postići u ovom životu. Poslednja promena u besmrtnost nije moralna promena. To je jednostavno promena raspadljivog tela u neraspadljivo. Apostol to izražava na sledeći način: „Jer je naše življenje na nebesima, otkuda i Spasitelja očekujemo Gospoda svog

Isusa Hrista.“ Filib. 3:20. Promena grešnikove loše prirode u slavni karakter Sina Božjeg mora se obaviti tokom vremena milosti, dok se Hrist Svojom krvlju zalaže pred Ocem za grešnika. Dok se ova promena ne dogodi dok je Hrist naš posrednik, promena smrtnog tela neće se dogoditi u drugom adventu. Sada grešnik može, u poslušnosti zakonu Očevom i verom u krv Njegovog Sina, postići moralnu podobnost za nasleđe svetih u svetlosti. Haljine našeg karaktera moraju biti očišćene pre nego što Hrist odloži svoju posredničku odeću i obuče carsko ruho. Sada možemo biti oprani i čisti; ali kada se Hristova posrednička služba za grešnike završi, onda će biti rečeno: „I reče mi: Ne zapečaćavaj reči proroštva knjige ove; jer je vreme blizu. Ko čini nepravdu, neka čini još nepravdu; i ko je pogan, neka se još pogani; i ko je pravedan, neka još čini pravdu; i ko je svet neka se još sveti. I evo ću doći skoro, i plata moja sa mnom, da dam svakome po delima njegovim.“ Otkr. 22:10-12. I Petar nas podstiče: „Zato, ljubazni, čekajući ovo starajte se da vas On nađe čiste i prave u miru.“ 2. Petr. 3:14. Čišćenje duše od mrlja greha zahteva napor. Pavle kaže: „Muževi! Ljubite svoje žene kao što i Hristos ljubi crkvu, i sebe predade za nju, Da je osveti očistivši je kupanjem vodenim u reči; Da je metne preda se slavnu crkvu, koja nema mane ni mrštine, ili takvog čega, nego da bude sveta i bez mane.“ Ef. 5:25-27. A Jovan vidi očišćeno i proslavljeno mnoštvo koje je poravnalo svoje puteve pred Hristom i Nebom u moralnoj tami ovog sveta i izašlo iz velike nevolje u carstvo slave. „Po tom videh, i gle, narod mnogi, kog ne može niko izbrojati, od svakog jezika i kolena i naroda i plemena, stajaše pred prestolom i pred Jagnjetom, obučen u haljine bele, i palme u rukama njihovim. I povikaše glasom velikim govoreći: Spasenje Bogu našem, koji sedi na prestolu, i Jagnjetu. I odgovori jedan od starešina govoreći mi: Ovi obučeni u bele haljine ko su, i otkuda dođoše? I rekoh mu: Gospodaru! Ti znaš. I reče mi: Ovo su koji dođoše od nevolje velike, i oprašše haljine svoje i ubeliše haljine svoje u krvi Jagnjetovoj.“ Otkr. 7:9,10,13,14.